

Ebba Strange (SF):

Det er med beklagelse, jeg tilslutter mig det forslag fra indenrigsministeren, der foreligger her. Det er jo egentlig ret rædselsfuldt, at den krig bliver ved og ved og ved, og at de opfører sig som barbarer i Jugoslavien. Det er vel et af de største traumer, vi har i Europa overhovedet for øjeblikket, at vi i Europas hjerte har en krig, hvor folk myrder og udrydder hinanden på den måde, de gør. Selvfølgelig siger SF ja til lovforslaget, for selvfølgelig skal vi gøre det. Men det gør det jo ikke mindre tragisk og ikke mindre rædselsfuldt, at det er nødvendigt.

Som sagt støtter SF lovforslaget, men jeg kan ikke lade være at knytte et par bemærkninger til den debat, der lige udspandt sig mellem fru Birthe Rønn Hornbech og fru Dorte Benndsen.

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde – og jeg skrev det direkte ned – »Det er vel ikke meningen, at de alle sammen skal til Danmark?« Sådan blev det sagt.

Når jeg så tænker på de 9.000, vi fik i 1992, og når jeg tænker på, at der bare i Kroatien sidder 700.000 for ikke at tale om den halve million, der sidder i Tyskland og i andre lande, synes jeg, det er fuldstændig urimeligt at høre den dér prioriteringsdiskussion fra et medlem af det danske Folketing.

To gange i løbet af de korte bemærkninger har vi fået at vide, at det er de rigeste, der kommer til Danmark. Jeg vil gerne vide, om fru Birthe Rønn Hornbech ved, at det er de rigeste. Det er en underlig firkantet kassetænkning at have om mennesker.

Virkeligheden, når man er på flugt, tror jeg vi har meget svært ved at sætte os ind i, både fru Birthe Rønn Hornbech og jeg – den virkelighed, der bestemmer, hvor man søger hen. Prøver man at få ophold i Kroatien eller Østrig eller Serbien måske, hvis man er en serber, der er blevet fordrevet af nogle andre, eller skyn-der man sig lidt at prøve at komme så langt væk som muligt? Og så er det vel ret tilfældigt, om det bliver Danmark eller Sverige, man havner i. Det har også lidt med visumregler at gøre.

Jeg kender selvfølgelig efterhånden gennem årene Venstres flygtningepolitik, og jeg ved godt, at de går ind for visum, og at de går ind for den hjælp på stedet. Men jeg synes, det er en barsk bemærkning at komme med i en situ-

ation, hvor tragedien i Jugoslavien er så stor, som den er.

Derfor bliver vi selvfølgelig nødt til at udvide den lov, vi stod bag i efteråret, og give det midlertidige ophold.

Endelig vil jeg gerne knytte to generelle bemærkninger til lovforslaget. For det første er der det med det midlertidige. Jeg har prøvet at sætte mig lidt ind i, hvad det er for programmer, Flygtningehjælpen nu er ved at udarbejde for de mennesker, der skal bo i flygtningelandsbyerne eller i flygtningelejrene. Og jeg vil bede indenrigsministeren om at følge arbejdet ret nøje, for én ting er, at det er nedbrydende at sidde meget længe og vente på, om man får asyl eller ej, men at sidde meget længe – op til to år foreløbig, det kan jo være, det bliver mere – og vente på overhovedet, hvad éns skæbne bliver, er heller ikke rart.

Selvfølgelig er de i fred og sikkerhed her, og det vil de umiddelbart nyde og være glade for. Men efterhånden som tiden går, er det klart, at de vil føle sig rastløse og tænke på, hvor længe det skal vare, hvornår de kan vende hjem, og hvad der skal ske med dem imens.

Jeg prøver selvfølgelig også at følge lidt med i aviserne og kan se, at de jo bl.a. spørger, hvorfor de ikke må arbejde, og hvorfor de ikke må uddanne sig. Det kan jeg godt forstå, og det har vi besluttet at de ikke må. Så det er helt o.k. Men at det kan give dem et problem, er der for mig ingen tvivl om.

Et andet problem, jeg har lyst til at rejse ved denne lejlighed, er spørgsmålet om at skaffe dem steder at være. Jeg ved, at vi nu er gået i gang med at bygge de første flygtningelandsbyer, og det er godt nok. Men indtil de skyder op, må vi tænke på, at vi jo har fået nogle henvendelser forskellige steder fra fra asylansøgere, der nu bliver flyttet, også asylansøgere, der har boet ret længe på samme sted, og som går og venter på deres afgørelse, hvor børnene har gået i skole og de voksne er faldet til, og som er kede af at blive flyttet.

Jeg har ikke nogen løsning på det. Jeg vil bare spørge indenrigsministeren, om man, når man skal skaffe plads til flygtningene fra Bosnien, er opmærksom på de problemer, der opstår, når man flytter asylansøgere rundt, og tager lidt hensyn til, om der er børn, der går i skole, om der er familier, der allerede har boet længe dér, hvor de nu bor, således at man gør